

HÈLIXS

Un relat de: [PERLA DE VELLUT](#)

HÉLIXS

Segueix creixent, creixent
aquesta torre d'altivesa.
Ens entem i què bé
jo ànima i tu fortalesa.
Un raig de dos rampes,
no-res més que dos, saborosos,
cadascú enrosca la seua hèlix
en gir invers i tan fidel,
que dues vegades ens besem,
al creuar-nos de través,
per cada volta de vis
i al paisatge a cada cent.
El vent amb les meues floretes
i les hèlixs les porten al teu ser.
I sense temor d'amar-nos
que hi ha barana a nivell
de la mà que s'agarra
contra vertigen i vaivé,
sols que se'n va estrenyent
el tronc al créixer, creixem,
se'n va fent agut, agut,
amb vocació de xiprers,
més prop ens anem amant,
i més prop es veu el cel
i la terra s'afana, s'afana
més lluny al nostre gest,
i les dues hèlixs, xiqueta,
es van abraçant-se, què bé!
Quan els meus sospirs
s'esdeven aire en el teu perfil.